

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα

■ Ιδρυτής: Γ. Α. Βλάχος

ΑΘΗΝΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2001

Αυτός ο σχεδιαστής θέλει τα αντικείμενα να κάνουν πράγματα

Ο κυπριακός καταγωγής 33χρονος Μάικλ Αναστασιάδης προτείνει πρωτότυπα αλλά λειτουργικά και διακριτικά έπιπλα και είδη σπιτιού

Του **WILLIAM L. HAMILTON**
NEW YORK TIMES

ΛΟΝΔΙΝΟ Δεν είναι ότι ο Μάικλ Αναστασιάδης, 33 ετών, σχεδιαστής γεννημένος στην Κύπρο δεν έχει σχεδιάσει τραπέζια και καρέκλες. Έχει. Αλλά και πάλι δεν πρόκειται μόνο για τραπέζια και καρέκλες. Ο Αναστασιάδης δεν έχει κλίση προς το προφανές. Το τραπέζι του φαγητού από βελανιδιά έχει στο κέντρο έναν κοίλο καθρέφτη, σαν μια αντανάκλαστική λακκούβα, που δίνει στους καθισμένους καλεσμένους μια οιωπηλή, ελαφρά παραμορφωμένη εκδοχή του εαυτού τους —σαν παρατηρητές που σχολιάζουν το ίδιο το πάρτι. «Με ενδιαφέρει η συμπεριφορά των πραγμάτων, η ψυχολογική σχέση που δημιουργεί με τα αντικείμενα». Ένα φωτιστικό με καθρέφτη, σχεδιασμένο για να κρέμεται πάνω από το τραπέζι, φωτίζει το κέντρο του σαν μια λαμυρή συζήτηση. Και οι καρέκλες έχουν καθρέφτες για πλάτη, πράγμα που κρατά το τραπέζι προκλιτικά κατελιγμένο ακόμα κι αν οι άνθρωποι φεύγουν.

Αντικείμενα που μιλούν

«Έχεις τουλάχιστον τον εαυτό σου για να κουνιούνται», είπε ο Αναστασιάδης. Στον Αναστασιάδη αρέσουν τα αντικείμενα που κάνουν πράγματα, αλλά δεν είναι δοκίμια υπέρτης. Στο νοικοκυριό του, συνομιλεί μαζί τους, τα χρησιμοποιεί ή τα αγνοεί — με δική σου ευθύνη. Το Φλιτζάνι Μνημάτων είναι ένα δοχείο φτιαγμένο για να περιέχει γραπτό κείμενο, όχι τσάι. Μια λεπτή ηλεκτρονική κάρτα ενσωματωμένη στον πάτο μπορεί να καταγράφει ένα σύντομο μήνυμα, αποθηκευώντας το όταν το φλιτζάνι αναποδογυρίζεται. Όταν το φλιτζάνι αναστρέφεται στην κανονική

θέση, έτοιμο να χρησιμοποιηθεί, ακούγεται το μήνυμα. Θα μπορούσε να περιέχει οδηγίες για ένα παιδί που γυρίζει σπίτι από το σχολείο ή το καιρетиό από έναν εραστή. Το οικείο αντικείμενο χρησιμοποιείται για να αμφισβητήσει τη φύση του περιεχομένου. Το πόσο ιδιαίτερο γίνεται, εξαρτάται από το ποιος το γεμίζει, γιατί και με τι.

Ιντερράκτιβ φωτισμός

Ο Αναστασιάδης σχεδίασε επίσης ένα αεικίνητο κομοδίνο με ενσωματωμένο ρολόι ζυγνήτρι που πάλεται για να ζυγνήσει τους υπνωδότες. (Όπως πολλά από τα αντικείμενα του σχεδιαστή, μπορεί να παραγγελθεί. Για πληροφορίες: www.michaelnastassiades.com). Τώρα ασχολείται με τον ιντερράκτιβ φωτισμό: ένα «αντικιωνικό» φως ανάβει και μένει αναμμένο μόνο στην απουσία συζήτησης, κάρη στην ετοιμότητα του κρυσμένου μικροφώνου του. «Είναι κάτι παραπάνω από ένα πορτατίφ», είπε.

«Φωτίζει μόνο στη διάρκεια της σιωπής». Με την σειρά του ένα «κοινωνικό» φως ανάβει όταν του μιλάς, σαν να κολακεύεται από την προσοχή σου. «Πρέπει να του κουνιεντιάσεις για να λάμψει», είπε ο Αναστασιάδης. «Είναι σχεδόν θεραπευτικό».

Αν ακούγεται εξαντλητικό να ζει κανείς με πράγματα που τον μεταχειρίζονται σαν να είναι μέρος της επιβίωσης, ο Αναστασιάδης έχει επίσης φτιάξει ανοικτήρια και σεβίτσια που απλώς κάνουν ότι τους λέγε — χωρίς ερωτήσεις και εξυπνακτικές απαντήσεις.

Έχει ακόμα σχεδιάσει μια ακριβική φωτιστική τραπέζια με μια γυμνή επάρηνη λάμπα, που διατίθεται στο Babylon του Λονδίνου, το οποίο επίσης πουλάει τις επάρηνες λάμπες, τα ποτήρια και τα βάζα του.

Στο ανακαινισμένο λονδρέζικο σπίτι του του 19ου αιώνα, σε μια μη αναβαθμισμένη ακόμα περιοχή της πόλης, ο Αναστασιάδης ζει σε στενή ενομή με το ντιζάνι: στην απέναντι πλευρά του δρόμου είναι το unisex κομμωτήριο Guys and Dolls ενώ από πίσω διακρίνεται ο τροχός Λονδίνου του millennium London Eye. Το στενό κτίριο, κάποτε κατοικία ενός μαγαζάτορα, είναι τώρα ένα σύνολο από εσωτερικά τύπου «λοφτ» επενδεδιμένα με μαύνη και μάρμαρο. «Όλο μάρμαρο — ίσως αυτή είναι η ελληνική πλευρά μου», είπε ο Αναστασιάδης.

Σπούδασε πολιτικός μηχανικός στο Ιμπρίολ Κόλετζ του Λονδίνου. «Αλλά πάντα μου άρεσε να

φτιάχνω πράγματα», είπε ελθώντας τη διπλωματική του εργασία πάνω στο βιομηχανικό σχέδιο στο Βασιλικό Κόλλεγιο Τέχνης. Ο Αναστασιάδης άνοιξε το δικό του γραφείο το 1994. Η συμμετοχή του σε διάφορες εκθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της έκθεσης «Κλεμμένη Ομορφιά: Το βρετανικό ντιζάνι σήμερα» στο Ινστιτούτο Σύγχρονου Τέχνης του Λονδίνου το 1999 έφερε την εμπνευσμένη δουλειά του στην αντίληψη του σχεδιαστή μόδας Χουσεΐν Σάλαγιαν. Ο Αναστασιάδης σχεδίασε τα σούου της πασαρέλας για πέντε κολεξιόν του Σάλαγιαν, στήνοντας μινιμαλιστικές εγκαταστάσεις, σαν σε γκαλερί τέχνης — και χωρίς πασαρέλες.

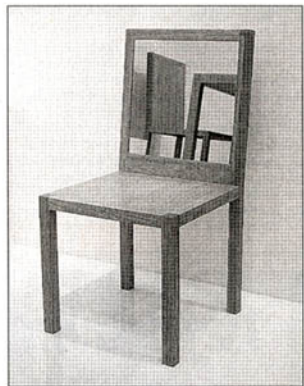
Λέγοντας ότι η ζωή ποτέ δεν θα ξαναείναι η ίδια αν τα πιο προκλητικά σχέδιά του αποδειχθούν επιτυχία, ο Αναστασιάδης καταπόνησε με τον κήπο. Αυτό το χρόνο συμμετείχε σε μια έκθεση για υπαίθριες τρέλες στο Μπέιλοξ Χο, στο Νορθούμπερλαντ. Οι συμμετοχές του περιλαμβάναν ένα φανοστάτι από ξύλο βελανιδιάς που, όπως το αντικιωνικό φως, φωτίζει μόνο το σιωπή, και μια λευκή στήλη με ένα κοίλο μπουλ στο επάνω μέρος της που, όταν το παρακολουθείς κανείς, άφηνε να ξεκελίξει ένα λεπτό πέπλο νερού. Στο πλάι υπήρχε μια κοντινότερη στήλη, που χρειαζόταν σαν σκαμνάκι: ένας καταρράκτης για στοχασμό να εκτελεί κρέπ τηλεοπτικής οθόνης.

Σε συνεργασία με τον Αντονι Ντιου, σχεδιαστή και τη Φιόνα Ράμψι, αρχιτέκτονα, συμμετείχε στο στο Βασιλικό Κόλλεγιο Τέχνης, ο Αναστασιάδης έχει δουλέψει επίσης στο «Ζιζάνια, Εξωγήνη και Άλλες Ιστορίες», ένα έργο πάνω στο ντιζάνι, που περιλαμβάνει ένα ράφι βιβλιοθήκης με ένα κλαδί με φύλλα τα οποία θροούν μηχανικά, για να φέρνουν τον άνεμο και άλλα στοιχεία της φύσης από τον κήπο στο σπίτι. Ο Ντόρι Σάσσι, συλλέκτης, αγόρασε το ράφι και το κλαδί όταν τα είδε στην «Κλεμμένη Ομορφιά».

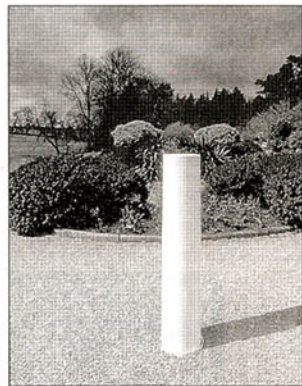
«Τίποτα δεν είναι καινούργιο»

Το Κουτί του Τριζόντιου — ένα φορητό ξύλινο συστράμι με ένα ψυκτικό μαγνητόφωνο — μαζεύει τους ήχους από τον κήπο, σαν κουτί δεξιμάτων εντομολογίας ή κινέζικο κλουβί για τριζόνια, μεταφερόντάς τους σαν νανοορμια για ένα νυκταγμένο μωρό, για παράδειγμα, ή μουσική δωμάτιου για ένα μεσοκνήτιο γέμια.

«Πιστεύω ότι τίποτα δεν είναι καινούργιο», είπε ο Αναστασιάδης για τα σχέδια. «Μου αρέσει να χρησιμοποιώ την τεχνολογία, αλλά η προέγηση που είναι να μην κένω τα πράγματα που μεμπρέναι ή ασυνήθιστα ή πικρά. Τα ενδιαφέροντα αντικείμενα μπορούν να υπάρχουν και διακριτικά».

Καρέκλα με πλάτη-καθρέφτη για τους μοναχικούς και πρωτότυπο σιντριβάνι που τρέχει νερό μόνον όταν το κοιτάς κάποιος.

MOHAMED ANASTASSIADIS